

Länsstyrelsen
Västerbotten

Yttrande
Datum
2023-02-09

1(11)
Ärendebeteckning
550-9607-2022
Arkivbeteckning
550

Regeringskansliet, Miljödepartementet
m.nm@regeringskansliet.se

Yttrande över europeiska kommissionens förslag till reviderat direktiv om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse

Er beteckning: M2022/01945

Yttrande

Länsstyrelsen Västerbotten har tagit del av förslaget till reviderat direktiv om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse och lämnar följande synpunkter

- Förslaget går emot subsidiaritetsprincipen och den ordning som vi har i Sverige där kommunerna på lokal nivå har kompetens och ansvar för dessa frågor och länsstyrelsen har en stödjande och uppföljande roll. Varje verksamhet bedrivs individuellt och utifrån gällande miljötillstånd där lokala miljöeffekter har prövats och godkänts. I Sverige har vi inte ett system med detaljregleringar av exempelvis provtagningar i lagstiftning utan detta hanteras i egenkontrollsystemet vilket innebär att många delar av förslaget innebär en dubbelreglering.
- Det finns inte någon anledning till en bindande EU-reglering för avloppsreningsverk under 2 000 pe. Dessa hanteras idag genom anmälan och regelbunden tillsyn genom kommunerna. Den nya tätortsdefinitionen (10 pe/ha) är otydlig och bör omarbetas. Förslaget avstyrks
- Det är olämpligt att detaljreglera kommunernas tillsyn av enskilda avloppslösningar genom EU-direktiv, även om det i direktivförslaget endast gäller inom tätbebyggelse/verksamhetsområde. Förslaget avstyrks.
- Förslagets omfattande krav på övervakning av dagvatten och bräddavloppsvatten kommer att kräva mycket stora resurser. Förslaget måste omarbetas så att det i huvudsak fokuserar på konkreta miljöförbättrande åtgärder. Förslaget avstyrks.
- Kravet på kväverening ned till 6 mg/l för berörda avloppsreningsverk är för långtgående. Förslaget kommer att medföra orimliga kostnader för de avloppsreningsverk som berörs i Västerbotten. Det

saknas vetenskapligt stöd för att peka ut Bottenviken som eutrofieringskänsligt. Förslaget avstyrks.

- Förslaget att ställa krav på rening av mikroföroreningar och system för att fördela kostnaderna för detta till producenterna är i grunden bra. Förslaget tillstyrks när det gäller större avloppsreningsverk, men behöver förtydligas och konsekvensutredas ytterligare när det gäller mindre reningsverk.
- Förslaget om energikartläggning och energineutralitet i grunden är bra, även om det behöver konsekvensutredas ytterligare för reningsverk i områden med kallt klimat. Förslaget tillstyrks.
- Det är positivt att skyddet för vatten och slam stärks i och med förslaget om uppströmskontroll av tillfört industriavloppsvatten. Hanteringen av dessa tidsbegränsade tillstånd kommer dock att medföra en betydande administration, även för länsstyrelsen som tillsynsvägläddande myndighet. Förslaget avstyrks med dess nuvarande utformning
- Återvinning av avloppsvatten bedöms innebära orimligt höga kostnader i förhållande till det obefintliga behovet i Västerbottens län. Förslaget avstyrks.
- Förslag om att övervaka smittämnen och antimikrobiell resistens i avloppsvatten innebär inte några direkta konsekvenser för myndigheten och Länsstyrelsen har inga synpunkter på denna del.
- Förslaget om en kraftigt utökad övervakning och rapportering av en mängd parametrar i avloppsvattnet innebär betydande kostnader och administration för alla berörda parter. Miljönyttan uppväger inte de föreslagna uppföljningskraven. Länsstyrelsen Västerbotten avstyrker förslaget i dess nuvarande utformning.
- Det kan visserligen finnas fördelar med att allmänheten får tillgång till lokal information om avloppsvattenrening. Som förslaget är utformat innebär det dock en betydande administration för VA-bolagen. Det kan ifrågasättas om det finns ett allmänintresse av en stor del av informationen och miljönyttan uppväger därmed inte den föreslagna redovisningen. Länsstyrelsen Västerbotten berörs dock inte direkt av förslaget och har därmed inga synpunkter på denna del.

Översiktliga konsekvenser för länet

Naturvårdsverket har i ett PM "*Konsekvensbedömning av Europeiska kommissionens förslag till reviderat direktiv om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse*" från den 11 november 2022 beskrivit många av de konsekvenser som

förslaget till direktiv innebär för Sverige. Länsstyrelsen Västerbotten delar i huvudsak Naturvårdsverkets slutsatser i nämnda PM.

Förslaget till direktiv innebär en skärpning av nuvarande regler och en utvidgning, både till fler områden och i form av ökad detaljeringsgrad. Ett genomförande av direktivet i sin nuvarande form innebär sammantaget en omfattande administrativ belastning för samtliga berörda intressenter. Såväl verksamhetsutövare som tillsyns-, prövnings- och tillsynsvägledande myndigheter på lokal, regional och nationell nivå berörs. Förslaget innebär även att ett antal avloppsreningsverk och avloppsledningsnät måste byggas om och kompletteras med bland annat mätutrustning för betydande kostnader i Västerbottens län, utan någon tydlig miljönytta. Kostnaderna för alla dessa, ofta svårmotiverade, investeringar och denna administration kommer i slutändan att belasta VA-kollektivet och skattebetalarna.

Västerbottens län består av femton kommuner, varav de flesta är geografiskt stora, men glest befolkade. Länet har dessutom ett kallt klimat och temperaturer ner mot -20°C till -30°C är vanligt vintertid. Rening av kallt avloppsvatten medför redan idag utmaningar för länets kommuner, inte minst under snösmältningsperioden. Många av dessa kommuner med litet befolkningsunderlag har ansträngd ekonomi, svårt att rekrytera tekniskt utbildad personal, men sällan betydande problem med utsläpp av föroreningar i sjöar och vattendrag. Därför är det av yttersta vikt att resurskrävande åtgärder med syfte att förbättra miljön är väl motiverade och grundas på lokala förutsättningar.

Det är i grunden positivt att förslaget innehåller krav på rening av mikroföroreningar (läkemedel och mikroplaster), energineutralitet samt att skärpta krav på avloppsledningsnät och dagvattenhantering införs. Huvudfokus i direktivet bör dock riktas mer mot direkt miljöförbättrande åtgärder och mindre på administrativ datahantering.

Sammanfattningsvis innebär förslaget både omfattande nya och skärpningar av befintliga krav. Kraven ofta är mycket detaljerade, vilket innebär att lokala bedömningar i områden med särskilda förutsättningar försvåras. Detta gäller exempelvis i geografiskt stora kommuner med liten befolkning, vilket är typiskt för kommunerna i Västerbotten. I flera fall är det svårt att bedöma konsekvenserna av förslagen eftersom det saknas preciseringar, samt att EU-kommissionen föreslås få rätt att besluta om delegerade akter och genomförandeakter. De senare skärper kraven ytterligare på sikt och försvårar konsekvensbedömning.

Bland annat föreslås att hela Sverige, inklusive de större reningsverken i Västerbottens län ska förses med långtgående kväverening och att alla stora reningsverk ska förses med läkemedelsrestrening. Utöver det föreslås en utvidgning av tillämpningsområdet ner till avloppsreningsverk som är anslutna ner till 1 000 pe (från dagens 2 000 pe). Även helt små tätorter kan behöva införa särskild rening efter riskanalys, även om det inte torde vara

vanligt i Västerbotten. Förslagen omfattar även lokala förvaltningsplaner för avlopp (avloppsvattenplaner) för att minska utsläpp från ledningsnät. För fastigheter inom en tätort som har en enskild avloppshantering, införs krav på offentligt register och regelbundna inspektioner.

Många åtgärder föreslås genomföras på relativt kort tid, vilket kommer att skapa svårigheter vid prövningar och vid tillsynsvägledning. Detta riskerar att leda till att kraven sannolikt inte kommer att kunna uppfyllas i tid överallt. Om vissa av förslagen genomförs kommer det att vara svårt för tillsynsmyndigheter att miljömässigt motivera åtgärdskrav som riktas mot verksamhetsutövare.

En tydlig konsekvens av förslaget för Länsstyrelsen är att skärpningarna kommer att leda till förväntningar på tillsynsvägledning. De stora investeringskostnader som krävs kan leda till att de lokala tillsynsmyndigheter som tagit över tillsyn över tillståndspliktiga kommunala reningsverk kommer att tvingas ställa krav som i vissa fall är svårt, eller omöjligt att miljömässigt motivera.

Länsstyrelsen Västerbotten har tillsynsvägledningssansvar för direktivet och dessutom operativ tillsyn för åtta avloppsreningsverk i länet. Genomförandet av förslaget bedöms innebära stora ekonomiska och administrativa konsekvenser.

Miljöprövningsdelegationen och Länsstyrelsen Västerbotten kommer att behöva hantera tillståndsprövningar för de anläggningar som inte kommer att uppfylla krav, vilket innebär stora ekonomiska och administrativa kostnader.

Länsstyrelsen kommer att behöva samverka med vattenmyndigheter och kommuner för att få ta underlag för riskbedömningar för olika syften. De administrativa konsekvenserna bedöms vara påtagliga.

Länsstyrelsen, kommunala tillsynsmyndigheter, och Naturvårdsverket ska i samverkan med va-huvudmännen säkerställa en omfattande och kvalitets-säkrad datahantering för löpande redovisning till EEA och kommissionen. De administrativa konsekvenserna bedöms vara betydande.

Om övervakning ska genomföras av tillsynsmyndigheten i stället för av verksamhetsutövarna, skulle det innebära en omfattande tillkommande arbetsuppgift för den ansvariga myndigheten. Ett sådant förslag ligger heller inte i linje med kravet på verksamheternas egenkontroll.

Sammanfattning av förslaget till EU-direktiv

Utökad omfattning till mindre tätorter

Förslagets tillämpningsområde utökas från nuvarande krav på tätorter större än 2 000 pe, till att gälla ner till 1 000 pe och även inkludera mindre orter om en riskanalys påvisar behov av åtgärder. För tätorter mellan 1 000 och 2 000 pe gäller kraven att anlägga ett gemensamt ledningsnät och säkerställa full anslutning samt att införa sekundär rening till senast 31 december 2030. Enligt de uppgifter länsstyrelsen har finns det i Västerbottens län sammanlagt nio avloppsreningsverk mellan 1 000 och 2 000 pe.

Miljönyttan utifrån ett vattenförvaltningsperspektiv är begränsad i länet. Detta då den sekundära reningen fokuserar på att minska utsläppen av organiska ämnen (BOD7), vilket inte har fått några beting inom vattenförvaltningen i länet då syresituationerna är goda.

Direktivet innehåller ingen närmare precisering av hur tätorten ska avgränsas utifrån geografiska gränser eller lägsta total belastning. Rent teoretiskt innebär definitionen därför att små byar på tio personer inom en hektar kan betraktas som en tätort. Som direktivet är formulerat räcker det dessutom om belastningen motsvarande 10 pe per hektar uppkommer under en vecka under året. Större orter som redan har ett ledningsnät och reningsverk med en belastning som understiger 10 pe per hektar kan även upphöra att definieras som en tätort.

De administrativa konsekvenserna kan bli stora i framför allt glesbygdskommuner, om tätortsdefinitionen leder till att många småorter omfattas. Det samma gäller i kommuner med många omvandlingsområden med blandande enskilda och kommunala avloppslösningar.

Behovet av tillsyn kommer att öka för att säkerställa rätt typ av rening, att relevanta krav följs, att kontrollen efterlevs och redovisas korrekt samt att säkerställa att nya tätorter uppmärksammas och hanteras enligt relevanta krav. Framför allt kommunal, men även länsstyrelsens, tillsyn kan behöva öka i betydande omfattning.

Ledningsnät, krav på anslutning, minst sekundär rening eller individuella lösningar

Artikel 3 reglerar krav på att tätorter ska ha ett ledningsnät. Allt hushålls- spillvatten ska anslutas till ledningsnätet. Förslaget innebär en skärpning så att enskilda lösningar endast kan godtas i *exceptionella* fall. De individuella systemen ska säkerställa minst samma reningsnivå som den gemensamma anläggningen.

Behovet av tillsyn över små anläggningar inom tätorter bedöms öka. Detta berör inte länsstyrelsen direkt, men skulle kunna leda till en mängd tillsynsvägledningsfrågor, inte minst på grund av risken för oerhört kostsamma anslutningsavgifter för den enskilde pga. särtaxa.

Krav på sekundär rening införs för tätorter mellan 2 000 och 10 000 pe med utsläpp till kustområden. Reningen ska vara införd till den 31 december 2027, vilket innebär att en handfull mindre reningsverk i längs länets kust berörs.

Medlemsstaterna ska till den 31 december 2025 ta fram uppgifter över hur stor andel av avloppsvattnet från tätorter över 2 000 pe som renas i små avloppsanläggningar. Det ska även redovisas vilka åtgärder som har vidtagits för att för att säkerställa åtgärder för tätorter med mera än två procent individuella system. Informationen ska sedan uppdateras årligen.

Lagen om allmänna vattentjänster har ändrats från 1 januari 2023 med en mera tillåtande inställning till enskilda lösningar eller gemensamhetsanläggningar inom tätorter. Detta skulle kunna gå stick i stäv med direktivets förslag på skärpta krav på enskilda lösningar.

Förslaget att ansluta enstaka enskilda avloppsanläggningar till kommunala avloppsledningsnät bedöms generellt inte bidra till att förbättra miljön i länet.

Krav på att upprätta integrerade förvaltningsplaner för avlopp (avloppsplaner)

Förslaget innebär en skyldighet att upprätta avloppsplaner för att hantera avloppsvatten från tätbebyggelse för att minimera spridning av föroreningar från dagvattenutsläpp och bräddning i samband med nederbörd.

Planerna ska upprättas för tätorter >100 000 pe och för tätorter mellan 10 000 och 100 000 pe där dagvattenutsläpp från tätbebyggelse och bräddning utgör en risk för människors hälsa eller miljön. Utsläpp av dagvatten och bräddningar ska övervakas, både vad gäller koncentrationer och mängder av föroreningar för tätorter från 10 000 pe.

Att övervaka och provta utsläpp av dagvatten och samtliga bräddpunkter på avloppsnätet skulle innebära extremt höga kostnader. Det kan ifrågasättas om nyttan står i proportion till resultat som i stället kan erhållas genom modellering, kompletterat med verifierande mätningar. Upplösningen på redovisningen av övervakningen av dagvatten bör överhuvudtaget anpassas efter vattenförekomst eller recipient och inte hela tätorter, då de ofta släpper ut dagvatten till flera olika vattenförekomster. Att i högre omfattning än idag skilja det oförorenade regnvattnet som omnämns i förslaget, från det mer eller mindre förorenade dagvattnet, bidrar däremot till positiva nyttoeffekter.

Ökade reningskrav, metodik för att fastställa vissa känsliga områden

Inom eutrofieringskänsliga områden ställs krav på längre gående rening än sekundär rening. Krav på ”mer långtgående rening” kan avse rening av antingen fosfor eller kväve eller båda ämnena. Förslaget skärper både

utsläppskrav väsentligt för både för fosfor och kväve, men när det gäller fosfor får det ingen praktisk betydelse för länets reningsverk.

Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2025, lista alla eutrofieringskänsliga områden och då beakta att vissa områden pekas ut som känsliga för eutrofiering. Västerbotten berörs av att hela Östersjön, d.v.s. inklusive Bottniska viken, och dess avrinningsområden pekas ut som känsliga områden. Detta får i så fall till följd att alla tätorter >10 000 pe i Sverige ska ha kväverening ned till 6 mg/l. I länet berör i första hand Öns avloppsreningsverk och i andra hand Tuvans och Lycksele avloppsreningsverk.

Flertalet större reningsverk i södra Sverige med utsläpp till kusten har utsläppskrav som går längre än nuvarande direktiv, men endast i undantagsfall ner till 6 mg/l. Inga reningsverk norr i norra Sverige tillämpar idag kvävereningsteknik.

I direktivet finns ingen motivering till varför hela Östersjön, inklusive Bottenviken pekas ut som eutrofieringskänsligt område. Kväverening bedöms generellt inte ge någon signifikant miljönytta vid utsläpp i Bottniska vikens kustvatten. Denna åtgärd får bedömas vara orimligt kostsam i förhållande till nyttan den ger. Länsstyrelsen Västerbotten har i tidigare remisser kring havsmiljöförvaltningen ifrågasatt utpekandet av Bottenviken som övergödd/känslig för övergödning i sin helhet, vilket kanske lett till utpekandet av hela Östersjön. Övergödningsproblemen i länets kustvatten är lokala och uppstår främst i vikar med sämre vattenomsättning. Forskning pågår kring vilket näringsämne som begränsar tillväxten av alger, men Bottenviken antas fortfarande vara fosforbegränsad medan det finns signaler på att Bottenviken blivit kvävebegränsat.

Krav på rening av "mikroföroreningar" och system för att fördela kostnaderna för detta till producenterna.

Krav på avancerad rening inrättas reningsverk över 100 000 pe med gradvis utbyggnad under åren 2030–2035. Krav formuleras även för tätorter mellan 10 000–100 000 pe, utgående från en lista med utpekade områden där avancerad rening av läkemedelsrester behövs till skydd för vattentäkter, badvattnet eller där miljö kvalitetsnormer inte kan nås. Läkemedelsrester finns med på reviderad lista för prioriterade ämnen inom vattenförvaltningen och dess dotterdirektiv och mikroplaster ingår i havsmiljödirektivet.

Läkemedels- och kosmetikaindustrin bedöms utgöra de mest betydande källorna till de miljöfarliga ämnen som kan avskiljas med avancerad rening. Som en följd av detta föreslås att den totala kostnaden för att installera och drifva avancerad rening samt delar av kostnaden för övervakningen ska bäras genom ett utökat producentansvar.

Utsläpp av mikroföroreningar från avloppsreningsverk regleras för närvarande inte i Sverige, även om det pågår, eller är på gång försök med sådan rening vid ett par reningsverk i länet.

Att installera teknik för rening av mikroföroreningar leder till en relativ ökning i anläggningens komplexitet som är större hos små anläggningar. I länet har inga reningsverk ännu pekats ut som åtgärdsobjekt för läkemedel utifrån vattenförvaltningens modelleringar.

Länsstyrelserna tillsammans med centrala myndigheter kommer att behöva identifiera nationella områden som är känsliga för mikroföroreningar. Prövnings-, och tillsynsmyndigheter kommer att behöva ökade resurser.

Att installera teknik för avancerad rening i mindre anläggningar behöver motiveras tydligare än för större anläggningar. Miljövinsten med att installera avancerad rening kan antas minska i relation till minskad anläggningsstorlek. I Västerbotten är det bara de tre största reningsverken som kan beröras av förslaget.

Förslag om energikartläggning och energineutralitet

Senast den 31 december 2025 ska alla reningsverk >100 000 pe ha genomgått en energikartläggning enligt energieffektiviseringsdirektivet.

Senast den 31 december 2040 ska den förnybara energiproduktionen motsvara 100 procent av energianvändningen vid alla reningsverk över 10 000 pe.

Förslag om uppströmskontroll

Tillstånd krävs för miljöfarliga verksamheter innan de ansluts till spillvattennätet och dessa tillstånd ska förnyas vart sjätte år. Ansvarig myndighet ska konsultera va-huvudmannen eller operatören av avloppsreningsverket som verksamheten vill anslutas till innan tillstånd kan ges. Tillstånd att ansluta verksamheten till reningsverket ska kunna dras tillbaka. Förslaget ställer krav på en regelbunden övervakning av industriella föroreningar i in- och utlopp till avloppsreningsverket för att lokalisera och åtgärda eventuella problem med förorening. Syftet med förslaget är att i slutändan förbättras chanserna att kunna återanvända renat avloppsvatten inom jordbruket.

Provtagningen som krävs på inkommande och utgående avloppsvatten på avloppsreningsanläggningar avser ett stort antal föroreningar som kommer medföra höga kostnader för verksamhetsutövare.

För Länsstyrelse och kommun kommer kostnaderna öka i och med att den administrativa bördan för tillståndsgivningen blir större. Om alla miljöfarliga verksamheter (utan någon nedre gräns) ska omfattas av tillståndskravet innan påkoppling, handlar det om hundratals verksamheter i hela Västerbottens län.

Förslag om ökad resurshushållning genom återanvändning av avloppsvatten och slam

Medlemsstaterna ska systematiskt främja återanvändning av avloppsvatten från alla avloppsreningsverk. Slam ska hanteras enligt avfallshierarkins

principer, vilket främjar återanvändning av slammet som gödsel.

Kommissionen ska via delegerade akter fastställa miniminivåer av återvinning av fosfor och kväve från slam. Det är därför svårt att konsekvensbedöma förslaget.

Förslag om att övervaka smittämnen och antimikrobiell resistens i avloppsvatten

Direktivets omfattning föreslås utökas till att inkludera krav på provtagning av så kallade folkhälsoindikatorer. Detta innebär exempelvis krav på att övervaka inkommande avloppsvatten med avseende på både kända och ännu ospecificerade smittämnen, hälsoskadliga föroreningar och i tätorter större än 100 000 pe ska antimikrobiell resistens (AMR)

Förslaget kräver ett engagemang från aktörer inom smittskydd och övervakningen bör samordnas av nationell myndighet, rimligen av Folkhälsomyndigheten såsom föreslagits för övervakningen av SARS-CoV-2 i tidigare utredningar.

Förslag om övervakning och rapportering

Övervakning utökas påtagligt utifrån nuvarande omfattningen i direktivet avseende:

- Ökad provtagningsfrekvens för övervakning av de fyra redan tillämpliga *operativa parametrarna* (BOD, COD, totalkväve och totalfosfor)
- Minst sex nya *operativa parametrar* tillkommer kopplat till läkemedelsrening
- Nya parametrar för smittämnen och antibiotikaresistens tillkommer
- Mer än 70 obligatoriska parametrar från relaterade direktiv inom vattenområdet tillkommer. Kravet hänvisar till ämneslistor i andra direktiv som håller på att utökas.
- Växthusgaser samt förbrukad och producerad energi för verk >10 000 pe
- Mikroplaster i vatten och slam
- Medlemsstaterna ska säkerställa att utsläpp av dagvatten samt även bräddningar av spillvatten från kombinerade ledningsnät från tätorter motsvarande 10 000 pe eller mer övervakas gällande ospecificerade föroreningar.

Samtliga reningsverk större än 1 000 pe berörs av att ta fram uppgifter för dataset i mer eller mindre omfattning.

Medlemsstaterna ska hålla dataset över en stor mängd data inom ett stort antal områden som fastställs i direktivet, där kommissionen och EEA ska ha permanent tillgång till dataset.

Va-huvudmän kommer beröras av övervakning av flera av de föreslagna parametrarna, ökad rapporteringsbörda och tillkommande tillsynsavgifter.

För alla tätorter större än 10 000 pe ska mer än 70-talet obligatoriska parametrar från relaterade direktiv inom vattenområdet övervakas vid in- och utloppet av reningsverken. Då det verkar saknas utrymme till flexibilitet utifrån faktiskt övervakningsbehov, kan förslagets kostnad bedömas som betydande och svår att motivera utifrån informationsvärdet det ger. Det kan finnas fördelar med att till viss del utöka utsläppskontrollen, men det borde gå att hitta mer träffsäkra ämnen att övervaka än förslaget på 70 ämnen.

I förslaget på nytt prioämnesdirektiv listas läkemedel som möjligen kan vara bra att mäta i utsläppskontrollen för att kunna knyta effekterna av utsläppen till tillståndet i recipienten. Nio läkemedel listas som förslag på nya prioriterade ämnen (7 alpha-ethinylestradiol, 17 betaestradiol, Azithromycin, Carbamazepine, Clarithromycin, Diclofenac, Erythromycin, Estrone och Ibuprofen). Andra ämnen som kan spridas från reningsverk och påverka statusen är till exempel metaller, Benso(a)pyren, PFOS, DEHP och Bisfenol A.

Kommunala nämnder och länsstyrelsen kommer att behöva bedriva utökad tillsyn av de nya reglerna. En stor del av kostnader för denna tillsyn kommer bäras av va-huvudmannen och i förlängning VA-kollektivet.

Offentlig sektor kommer belastas med kostnader för att upprätta och administrera infrastruktur för dataset, övervaka ett stort antal tillkommande parametrar, samordna, tillsynsvägleda och utöva viss tillsyn och tillsynsadministration.

Förslag om tillgång till lokal information om avloppsvattenrening

Medlemsstaterna ska se till att adekvat och uppdaterad information om avloppsvattenhantering och rening ska finnas tillgänglig för allmänheten för varje tätort. Till exempel information om va-organisationen, kostnader och fördelning av dessa, tätortens ledningsnät, reningsverkets prestanda, bräddningar, belastning i varje recipient, andel småskaliga anläggningar inom tätorten, investeringsplaner, utsläpp av växthusgaser och energianvändning och produktion på reningsverksnivå, klagomål med mera.

Medlemsstaterna ska även se till att de som är anslutna till ett ledningssystem, som minst årligen på fakturor eller på annat sätt utan att informationen efterfrågas och via en länk till webben, få ta del av:

- hur kraven för bland annat ledningsnät, småskaliga anläggningar inom tätorter, krav på rening och de faktiska utsläppen i relation till de begränsningsvärden som förslaget anger efterlevs
- uppgifter för respektive hushåll om deras totala årliga belastning och snittbelastningen för ett hushåll i tätorten.

Det finns ingen nedre gräns för omfattningen utan alla anslutna till ett ledningsnät ska få tillgång till informationen.

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av landshövding Helene Hellmark Knutsson med miljöhandläggare Hans Sandberg som föredragande.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrift.

Så här hanterar vi dina personuppgifter

Information om hur vi hanterar dessa hittar du på www.lansstyrelsen.se/dataskydd